

Norsk psykologforening,
Fagetisk råd
Postboks 419 Sentrum
N-0103 OSLO

Klager

Innklaget

FER sak: 50/17K

Dato: 21.03.18

VEDR.: FAGETISK KLAGESAK 50/17K

Saksgang

14.11.17 FER mottok brev fra klager, datert 14.11.17
04.12.17 FER etterspurte kopi av sakkyndig vurdering i brev til klager
12.12.17 FER mottok kopi av sakkyndig vurdering
19.03.18 FER vurderte henvendelsen i møte.

Saken ble behandlet av rådets fast medlemmer.

Bakgrunn for klagen

Saken gjelder klage på forhold i forbindelse med et sakkyndigoppdrag utført av psykologen., etter barnelovens paragraf 61, og 3. ledd. Psykologens mandat omfattet i tillegg til vurdering av barnet, utredning og vurdering av foreldrene med hensyn til tilknytningsforhold, samspills- og omsorgskompetanse. Videre omfattet mandatet vurdering av risikofaktorer ved samvær og vurdering av behov for tilsyn ved samvær.

Klagen omfatter flere forhold, oppsummert av FER som følger:

1. Psykologens fremgangsmåte ovenfor klager i forbindelse med utredning av saken.
2. Psykologens uttalelser og atferd under rettssaken.
3. Den sakkyndige rapportens kvalitet, med tanke på informasjonsgrunnlag, vurdering og fremstilling/konklusjoner.

Vedrørende første punkt beskriver klager å ha opplevd psykologen som lite ivaretagende. Dette spesifiseres blant annet ved at klager har opplevd at psykologen kom med mange avbrytelser og stilte spørsmål på en måte som anga at han allerede tok en del informasjon for gitt i saken. Klager nevner som eksempel at psykologen etterspurte hvorfor klager ikke fikk

behandling for sitt alkoholproblem, når påstanden om hennes angivelige alkoholproblem kom fra motpart i saken og ifølge klager var avkreftet flere steder tidligere.

Videre oppfatter klager at psykologen avviste å innhente informasjon fra komparenter klager oppga, både i sosialt nettverk og blant familie.

Til slutt beskriver klager at hun ved to anledninger kontaktet psykologen for å etterspørre råd og veiledning om hvordan hun kunne gå frem eller håndtere ulike situasjoner knyttet til barnet og samvær. Ifølge mor ble disse henvendelsene avvist, og psykologen valgte å henwise mor til å søke råd hos andre instanser.

Vedrørende punkt to i klagen, viser klager til at psykologen i liten grad har vektlagt eventuell voldsrisiko og at han i retten skal ha uttalt at han «ikke er ekspert på vold». Klager påpeker at det var fremvist videoer som hun mener understøtter påstand om vold og påfølgende risiko, men at psykologen ikke viste til dette i retten.

Vedrørende punkt tre i klagen, omfatter dette flere momenter. Herunder psykologens vurdering av vold og voldsrisiko, vurdering av samvær, vurdering av motpartens relasjonskompetanse og fremstilling og vurdering av helseinformasjon om klager. Generelt påpeker klager slik FER oppfatter det, en opplevelse av at den sakkyndige vurderingen er tendensiøs og hun setter spørsmåltegn ved hvordan informasjonsgrunnlaget for vurderingen er valgt ut, fremstilt og vurdert og hvordan dette henger sammen med konklusjonen i vurderingen.

FERs vurdering og konklusjon

FER har lest gjennom den sakkyndige rapporten. Vi finner at psykologen, har svart på mandatet og at rapporten er rimelig balansert i sin beskrivelse og vurderinger.

Vedrørende punkt 1 i klagen:

Det beskrives at klager opplevde psykologen som lite ivaretagende i samtaler, blant annet ved hyppige avbrytelser og ved å fremholde for klager informasjon som er fremkommet fra motpart eller annen informasjonskilde i saken. Det er ikke i seg selv problematisk at psykologen konfronterer partene i en foreldretvistsak med motpartens anførsler. Psykologens kroppsspråk, mimikk og stemmeleie i den aktuelle situasjonen er gjenstand for subjektiv oppfatning og lar seg vanskelig dokumentere. Dette innebærer at klagepunktet er lite egnet for å bli ytterligere belyst gjennom en videre kontradiksjonsprosess.

Vedrørende veiledning som klager etterlyser, fremkommer det ikke av mandatet at rådgivning til partene var en del av psykologens mandat. Det fremstår derfor som rimelig for FER at psykologen har oppfordret klager til å søke råd hos andre faginstanser ved henvendelser om dette.

Mandatet som lå til grunn for psykologens arbeid i saken, spesifiserte at psykologen sto fritt til å velge informanter i saken. Dette medfører, slik FER vurderer det, at begge parter kan ha foreslått informanter som psykologen ikke har vurdert det som hensiktsmessig å gå videre med. Det ligger utenfor FERs mandat å overprøve psykologens vurdering av aktuelle informanter.

Vedørende punkt 2 i klagen:

Uttalelser og fremgangsmåte i retten fra psykologens side, er handlinger som det erfaringsmessig er vanskelig å følge opp i en fagetisk sak. Så lenge det har skjedd i retten, må vi regne med at det har vært andre til stede, og at det eventuelt har vært adgang til å gi psykologen en irettesettelse fra dommer eller klagers advokat om han har oppført seg respektløst. Partene er i rettsprosessen gitt likeverdige muligheter til å belyse sin versjon, både å fremsette eget syn og bestride motpartens syn i retten og klager har som part i rettsprosessen hatt mulighet til å påpeke eventuelle feil og mangler i saken.

Vedrørende punkt 3 i klagen:

FER hverken skal eller kan gjennomgå utredninger med tanke på å vurdere faglig holdbarhet, eller beslutte hvorvidt en rapport skal kjennes ugyldig eller ikke. FER sitt mandat er å bidra til en vurdering av hvorvidt aktuell psykolog har gjennomført et arbeid som tilfredsstillende kravene i de etiske prinsipper for nordiske psykologer. Rapporten fremstår etter FERs vurdering som grundig og gjennomarbeidet.

Det ligger utenfor FERs mandat å vurdere om en sakkyndig utrednings faktagrunnlag og konklusjoner er gyldige. Dette er forhold som blir belyst i rettsprosessen med partene og deres advokater tilstede. I rettsprosessen har partene hatt anledning til å målføre sine synspunkter og bestride sider ved innholdet i rapporten en er uenig i, påpeke eventuelle svakheter i rapporten og ved den sakkyndiges vurderinger og konklusjoner og til å balansere inntrykket som er grunnlag for rettens beslutning. Denne delen av klagen faller derfor utenfor FERs vurderingsområde.

På bakgrunn av tilsendt dokumentasjon fra klager har FER gjort følgende vedtak:

Vedtak: 5.1.1.2 Brudd på de fagetiske prinsippene er ikke godtgjort.

Vedtaket fattet av fagetisk råd kan ankes til psykologforeningens ankeutvalg for fagetiske klagesaker. Jmfør punkt 4.2.5 som kommer inn under saksgang og saksbehandling, påligger det den ankende part å begrunne hvilke(t) punkt(er) i fagetisk råds konklusjon det ankes på. Anken sendes Norsk Psykologforening sammen med fagetisk råd sin konklusjon og øvrige dokumenter i saken. En anke må være fremmet innen 3 måneder etter at fagetisk råd sin konklusjon er avgitt.

Med hilsen
Fagetisk råd
Norsk psykologforening

Svanhild Mellingen, leder

for leder Tove Beate Pedersen, sekretær FER

Kopi: Sentralstyret NPF, v/president Tor Levin Hofgaard